

Spomienka pri hrobe Vd. Balogh Elemér – 31.10.2021 15:00

Suspírium: „Hovorím totiž, že Kristus sa pre Božiu pravdu stal služobníkom obrezaných, aby potvrdil prisľúbenia dané otcom a aby pohania za milosrdenstvo oslavovali Boha, ako je napísané: Preto Ťa budem chváliť medzi národmi, ospevovať budem tvoje meno.“ (R 15,8-9) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 457. 1-2. verše: „Upokoj sa drahý Sion...“

Textus: Zsoltárok könyve 76, 8.11

„Ty si hrozný. Kto obstojí pred tebou, len čo sa rozhneváš? Áno, teba musí chváliť aj hnev človeka a zvyšok hnevu spútaš.“

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a milé sestry v Ježišovi Kristovi!

V tomto žalme čítame o hroznom Bohu a o človeku, ktorý sa hnevá. Práve toto východisko bolo osobným a duchovným nutkaním Martina Luthera, zástancu živého Slova Božieho. Na začiatku svojej služby sa ustavične vypytoval: „Kde a ako nachádzam milostivého Boha?“ Na hrozného Boha sa človek hnevá a bojí sa Jeho osoby. Bližšie, bojí sa Jeho odplaty za hriech. Hrozný Boh a Jeho hrozba. Božia hrôza a Božie muky nás ničia. Sme naľakaní v blízkosti takého Boha. Sme nevyrovnaní s vlastným údelom v blízkosti takého Boha. Cítíme potrebu zmeny. Cítíme potrebu reformácie. Nikto neobstojí pred Jeho tvárou. Je pohltený úderom Božím. Je celkom zruinovaný. Je celkom zničený a mučený. Aj Martin Luther pocítil hromy a blesky hrozného Boha a práve vtedy vyznal, to čo každý potrebuje: oddal sa Pánovej sláve. Bol úprimný pred hrozným Bohom. Plakal nad vlastnými hriechmi. Nevedel si odpustiť, a nedopomohli k tomu ani odpustky katolíckej cirkvi. Drahý brat a milá sestra! Pociťuješ svoju krehkosť v blízkosti hrozného Boha? Pociťuješ potrebu zmeny? Pociťuješ potrebu reformácie? Ak nie, hrozný Boh zasiahne, a kto obstojí pred Jeho tvárou? Kto má šancu? Kto môže uniknúť? Nikto a nič! Ako nastane zmena, o ktorej dôstojne hovorí žalmista, že „teba musí chváliť aj hnev človeka a zvyšok hnevu spúšťaš“? Ako Boh dosiahol to, že Jeho hrôza sa zmenila na milosť? My, dnes spoločne s

apoštolom Pavlom a s reformátormi voláme na spoločenstvo Kristovo žijúce v Bratislave: „V mene Krista vás prosíme: Zmierite sa s Bohom!“ (IIK 5,20) Zmieriť sa s hrozným Bohom je cieľ nášho života. Zmieriť sa v osobe Ježiša Krista, Ktorý dokonal našu spásu. Kristus bol ten, ktorý slúžil nám, a slúži i v tejto hodine, lebo sedí po pravici Boha Otca Všemohúceho a volá po našej zmene k nášmu nebeskému Otcovi. Ustavičnými modlitbami reformuje to, čo je nepredstaviteľné nám. Samotný Luther to pocítil. Úsilia sústredené na posilnenie centrálnej pozície Ježiša a jeho zvesti vo svetskom a v cirkevnom živote západného kresťanstva, boli napádané z mnohých strán už v počiatkových fázach reformácie. Wormský edikt bol edikt cisára Karola V. z 26. mája 1521 po Ríšskom sneme vo Worms, ktorý nad Martinom Lutherom a jeho prívržencami vyslovil ríšsku kliatbu so zákazom vydávania a čítania Lutherových spisov. Predmetom dišputy malo byť učenie o milosti a slobodnej vôle. Martin Luther výstúpil na sneme vo Wormse dvakrát. Na prvom výstupe 17. apríla 1521 mal odpovedať na 2 otázky: 1. Či knihy, ktoré boli napísané a ktoré zhromaždil jeho odporca Eck sú jeho a 2. otázka znela či odvolá alebo neodvolá obsah kníh. Na prvú prisvedčil a na druhú si vyžiadal čas. Na druhom výstupe Eck znova položil otázku Lutherovi. Martin však majstrovsky rozdeli svoje knihy do troch tried na: vzdelávacie, útoky na pápežskú tyranu, knihy proti pápežovým spojencom a povedal, že odvolá len pod tou podmienkou ak bude usvedčený Písmom a nie pápežom, či koncilom „*Tu stojím. Inak nemôžem Boh mi pomáhať. Amen.*“ Cisár chcel postaviť Luthera mimo zákon. No nakoniec bol zostavený Wormský edikt, v 26. mája 1521, v ktorom bol Martin Luther označovaný za kacíra a bola nad ním vydaná ríšska kliatba. Nik ho nesmel prijať, poskytnúť mu byt, jedlo, pitie, mal byť odovzdaný cisárovi, bolo treba spáliť jeho spisy a nijaké knihy v ríši sa nesmú tlačiť bez súhlasu vrchnosti. Po tomto rozhodnutí sa ho nik nesmel verejne zastať. Bola mu zakázana kazateľská činnosť. Boha a Jeho slovo chválil i hnev človeka. Po 500 ročnej skúške Martina Luthera dnes stojíme my pred Pánom. Luther nič iné

nevykonával, len hlásal čisté evanjelium o Ježišovi Kristovi. Tu stojíme i my nad hrobmi našich predkov vo viere, ktorí nás predišli do večnosti. Tu sa nás hrozný Boh pýta, ktorý všetkých nás omilostil v Kristovi: Ako si na tom so živou vierou? Dostal si dar viery? Máš účasť na Duchu Svätom? Azda si pripravený / pripravená pretvoriť na Boží obraz skrze krv Ježiša Krista, aj vtedy keď budeš utláčaný zo strany sveta? Je živá v našich životoch 500 ročná skúška reformátorov? Je živá výpoveď Ježišova v našich životoch? Je živé naše svedectvo o Spasiteľovi? Jeho skutok sa stal. On je živý. Ad fontes. Našou dnešnou skúškou je prinávrátenie sa k základu. Musíme sa vrátiť na vlastné stavenisko a nájsť základ. Hrabáť sa tam, kde sa človeku nechce vrátiť. Prinavrátiť sa k základnému kameňu. Nájsť uhoľný kameň, ktorý spája a nadväzuje na Božiu dobrotu. Mať základy. Mať pevné základy. Mať duchovné základy: „Nik totiž nemôže položiť iný základ než ten, ktorý je už položený, a tým je Ježiš Kristus.“ (IK 3,11) Mať, byť a žiť, to je reformácia skrze Krista. Amen.

Modlitba:

„Mňa však Božia blízkosť blaží. V Pánovi, Hospodinovi, mám útočisko, preto ohlasujem všetky tvoje skutky.“ (Ž 73,28)

„Ak sa obrátiš ku mne, navrátim ťa k sebe, budeš stáť predomnou, ak budeš oddeľovať vzácne od bezcenného, budeš akoby mojimi ústami. Oni nech sa obrátia k tebe, ale ty sa neobracaj k nim!“ (Jer 15,19).“

„Ježiš mu odpovedal: „Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať. A prideme k nemu a urobíme si u neho príbytok (Jn 14,23).“

„Práve toto mienil Hospodin, keď povedal: „Na tých, čo prichádzajú ku mne, ukážem svoju svätosť, pred všetkým ľudom budem zvelebený.“ Áron však mlčal.“ (IIIMojž 10,3)

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Naozaj v Hospodinovi, našom Bohu, je spása Izraela (Jer 3,23b).“

Pieseň: Chválospev. č. 439: „Duchu Svätý, príd', už príd'...“